

Τα κόλλυβα στην Ορθόδοξη λατρεία μας και τα Μνημόσυνα

[Αγία](#)

[πίστη](#)

Κόλλυβα ετοιμάζουμε

τα Ψυχοσάββατα (δηλ. τὰ Σάββατα πρὶν τις Κυριακές της Απόκρεω, της Τυρινής και της Α΄ Νηστειών της Μεγάλης Τεσσαρακοστής και το Σάββατο πρὶν την Κυριακή της Πεντηκοστής) καθώς και κάθε φορά που θέλουμε να τελέσουμε στο Ναό επιμνημόσυνη δέηση για την ανάπαυση των αγαπημένων κεκοιμημένων μας προσώπων. Τα κόλλυβα συμβολίζουν την κοινή ανάσταση των ανθρώπων. Δηλ, όπως ο σπόρος του σιταριού πέφτει στη γη, θάβεται και χωνεύεται και σαπίζει χωρίς όμως να φθαρεί και στη συνέχεια φυτρώνει καλύτερος και ωραιότερος, έτσι και το νεκρό σώμα του ανθρώπου θάβεται στη γη και σαπίζει, για να αναστηθεί και πάλι άφθαρτο και ένδοξο και αιώνιο. Την ωραία αυτή εικόνα μας δίδει ο απόστολος Παύλος στην Α΄ προς Κορινθίους Επιστολή (κεφ. 12, στίχοι 35-44). Την ίδια εικόνα για την Ανάστασή Του χρησιμοποίησε και ο Χριστός (ευαγγέλιο Ιωάννη, κεφ. 12, στίχ. 24).

Κόλλυβο είναι βρασμένο σιτάρι, το οποίο σιτάρι είναι σύμβολο του ανθρώπινου σώματος, επειδή το ανθρώπινο σώμα τρέφεται και αυξάνει με το σιτάρι. Γι' αυτό άλλωστε και ο Κύριος παρομοίασε το θεο-υπόστατο Σώμα Του με το σπυρί του σιταριού, έτσι λέγοντας στο 12ο κεφάλαιο του κατά Ιωάννη αγίου Ευαγγελίου: «Το σπυρί του σιταριού εάν πέφτοντας στη γη δεν πεθάνει, μένει μοναχό του (και δεν πολλαπλασιάζεται), εάν όμως πεθάνει, πολύ καρπό φέρνει». Είπε εξάλλου και ο μακάριος Παύλος στην προς Κορινθίους Α΄ επιστολή (κεφάλαιο 16): «Εκείνο που εσύ σπέρνεις δεν ζωογονείται, εάν πρώτα δεν πεθάνει», και τούτο, γιατί θάβεται στη γη το νεκρό σώμα και σαπίζει, όπως ακριβώς συμβαίνει και με το σπυρί του

σιταριού. [\(περισσότερα...\)](#)